

EL BANYOLÍ

PUBLICACIÓ QUINZENAL.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, ABEURADA, 12.

<p>PREUS DE SUBSCRIPCIÓ</p> <p>A Banyoles, 4'50 p. l'any.</p> <p>A Fora, 5'00 «</p>	<p>No's retornen els originals. - Dels articles publicats en són responsables els seus autors.</p>	<p>PREUS DELS ANUNCIS</p> <p>Mitja, 30 p. Quart, 15 p.</p> <p>Octau, 7'50 p. trimestre.</p>
---	--	---

La tràgica convulsió anarquista

Ha passat ja la revolta. El tràgic parèntesi de la convulsió anarquista, sembla, ara com ara, clos. Les víctimes han sigut nombroses per una i altra banda i han sigut molts del cos de policia, guàrdia civil i algun element de l'exèrcit que en compliment de llur deure hi han deixat la vida.

El primer assaig de revolta anarco-comunista, ara fa un any, localitzat casi en algunes poblacions de la conca del Llobregat i del Cardener, l'hem vist ara extès a Barcelona principalment i en molts indrets d'Espanya, fent us els elements revoltosos de tota classe d'armes, amb moltes municions i un vertader arsenal de bombes, fabricades totes elles a Barcelona i Igualada per elements àcrates que sols persegueixen amb aquests esclats de violència la destrucció dels principis bàsics de la nostra societat.

Molts dels que participaren en la primera revolta, avui els veiem com a dirigents d'aquesta. Aquelles condescendències que allavors es tingueren amb aquesta classe de gent ara ho agraeixen pertorbant novament el ritme normal de la seva vida a Barcelona i altres ciutats de Catalunya i de la resta d'Espanya. Si e. p. de la llei, aleshores, hagués caigut sobre els culpables, ben segur que altra seria la situació en aquests moments i no hauriem de lamentar aquestes convulsions que i. n. perjudiquen a l'economia de la nostra terra.

Però el més lamentable de tot es que ara,

no es té la seguretat que siguin els últims, sinó que, ben contrariament, en totes les consciències i ha el temor que nous desordres i noves violències revolucionàries siguin una possibilitat pròxima. I aquest temor i aquesta trista possibilitat és el mal pitjor dels desordres públics i el que més responsabilitat significa per als que tenen la governació de la cosa pública i estan investits d'autoritat.

Com diu molt bé un distingit articulista, d'un rotatiu barceloní:

«Si els que han governat des de la instauració del nou règim no haguèssin consentit la crema de convents i no haguèssin deixat en la major impunitat aquells delictes sectaris, si no haguèssin actuat des del poder amb demagògia d'oposició, ben segur que els tristíssims fets de Castilblanco no s'haurien produït. I el retard inexplicable a punir justicierament però exemplar aquells crims esgarrifosos no podia pas tenir l'eficàcia d'intimidat els elements pertorbadors que produïen, després, els fets revolucionaris de gener de l'any 32.

Si avui, després d'un any, aquella inqualificable bullanga revolucionària resta sense càstig, no és pas d'estranyar que s'hagi reproduït amb major extensió i majors danys en esdevenir-se l'època del seu aniversari.

A Catalunya, desgraciadament, no hem d'oblidar que la possibilitat de nous desordres i de noves violències és una possibilitat més pròxi-

Del «Centre Parroquial»

ma que en altres indrets d'Espanya, perquè tenim l'Esquerra Republicana en funcions de dirigir els organismes públics i ningú no ha d'oblidar que els seus homes són els que han dut, enverinant la qüestió de la rabassa, tot el malestar i engrunyiment d'uees insensates reivindicacions agrícoles a les nostres pagesies; com han estat els dirigents de l'Esquerra els qui a ciutat, quan els ha convingut, s'han lliurat als braços d'aquell anarco-sindicalisme que tant dies de dol i de vergonya ha costat a la nostra urbs; i l'Esquerra, barroerament, no fa pas gaires dies anarquitza l'ambient amb un atac contra la independència de la funció judicial, i els seus escamots violentament sancionaven uns homes que si havien estat portats a l'Ajuntament de Barcelona ho havien estat precisament com a candidats de l'Esquerra Republicana: si l'esperit anarquista que informà la desgraciada personalitat d'En Ferrer i Guardia ha estat glorificat arreu de Catalunya per la classe política que avui té poder majoritari en les nostres corporacions públiques, no és pas d'estranyar que amb el conreu d'una llavor tan anarquitzant fruitin en definitiva i en abundància els esbarzers de la revolta.

Els mateixos obrers han de donar-se compte d'on els pot portar la política de l'Esquerra. Amb infantil incompetència, mentre es predica l'amor als humils es va desgranant més i més la riquesa de Catalunya, i d'això els primers perjudicats són els humils. El nombre creixent dels sense-feina ha de fer obrir els ulls d'una vegada a la classe obrera per apartar-se d'una política i d'un partit que sota l'aparença d'un paternalisme verbal els deixa sense treball i els converteix en públics pidolaires »

No fa pas galres temps en un article publicat en aquestes mateixes columnes deiem que qui sembla vents ha de recollir tempestats. Desde l'adveniment de la República els seus governants sembla talment com si volguessin governar contra la República, pel que han fet i especialment pel que han deixat fer als altres i pel que han deixat de fer ells mateixos.

Ha quedat d'una manera tan clara que no dona lloc a dubtar, que contra la possibilitat de noves revoltes no poden ésser garantia els homes i els partits que fins avui han governat, desde l'adveniment de la República, a Catalunya i Espanya.

Sols una política que tingui autoritat per destruir aquestes llavors d'anarquia, que faci respectar la llei i la faci complir d'una manera inexorable, pot portar-nos altra vegada pels viarans de la prosperitat que tots nosaltres desitgem per la nostra terra.

L'actuació a Esponellà.—El propassat diumenge, acompanyats d'un bon estol de simpatitzants, sortiren vers la veïna població del Fluvià una quarentena de nois del C. P. per tal de celebrar en el Teatre Bargas d'aquella una magnífica funció artístic-musical. La Secció Dramàtica representà amb molt encert les peces còmiques «L'Hereu Pruna», «L'ànima en Pena» i «La Família Picarol». La Secció de Jocs rítmics, per la seva banda, reeixí admirablement per l'encís i la justesa en les cançons **La cabra i el Llop** i **El General Bum-Bum**. Tots ells foren llargament aplaudits.

Avui al Collell i a Mieras.—Aquesta tarda el primer equip del C. P. B. s'enfrontarà amb el primer infantil del Col·legi del Collell en el camp d'esports d'aquest centre docent. Els equippers banyolins, que en aquesta ocasió estrenaran elegants mallots, s'alinearàn amb aquest ordre: J. Dilmé; J. Pujolàs, J. Arpa; J. Sagner, E. Plana, J. Mateu; E. Santamaría, M. Puigdemont, J. M.ª Pau, Torrent I, Torrent II. Suplents: Ll. Domènech i R. Sarquella.

La mateixa tarda, a les 6, la Secció Dramàtica representarà en el Patronat de Mieras la comèdia en dos actes **El fill del Sr. Rafecas** i el sàinet **La família Picarol**. També la Secció de Joves del C. P., per la seva part, posaran en escena el quadret dramàtic «**El paralític**». ⁽¹⁾

Diumenge vinent, dia 29.—Solemnia funció artístic-musical en el «Círcol de Catòlics» a benefici del Centre Parroquial. S'exhibiran noves obres teatrals i jocs rítmics d'exquisida finor. Art, encís, bellesa, joia, alegria. Els preus de cada diumenge. Detalls per programes.

⁽¹⁾ **Nota.**—Tots els simpatitzants que desitgin acompanyar els actors i els equippers al Collell i a Mieras han de dirigir-se als joves En Pere Quer i En Manuel Mateu.

Joan Clé

Sastre

*li confeccionarà el seu
abric última novetat.*

Sant Martíà, 10

Banyoles

El plat del dia

Per bé que els aconteixements político-socials que darrerament han tingut lloc a diversos punts d'Espanya i d'una manera especial a Barcelona, no han afectat per a rés la nostra ciutat, la seva importància és tan manifesta i transcendental, que bé mereixen el nostre petit comentari, seguint la via empresa per tota la premsa comarcal de Catalunya.

Es inútil que ens esforcem a demostrar el caràcter anàrquic i sindicalista d'aquest moviment provocat amb un fi revolucionari, a l'únic objecte d'atemptar contra la vida de la República. Només pot sortir d'una intel·ligència malaltissa o molt restringida la idea que els promotors dels successos que durant aquests dies han ensangonat molts carrers d'Espanya es troben a les rengleres monàrquiques.

Un detingut estudi de la manera com han anat desenrotllant-se els aconteixements, demostra clarament que l'origen d'aquests és en và de cercar-lo entre les classes conservadores i molt menys entre els catòlics de l'Estat espanyol. Si algún element estrany a la nostra classe treballadora ha deixat sentir la seva influència en la producció d'aquest moviment revolucionari, caldria cercar-lo a l'estranger, precisament en el país on aquests fets són considerats normals i estan a l'ordre del dia.

Sense negar la possibilitat de la molta o poca influència d'aquesta intervenció forastera creiem, malgrat tot, que el mal principal radica a casa mateix, fomentat per determinades disposicions de govern que indubtablement han contribuït a l'augment de les seves proporcions.

Ens ocuparem solament de tres fets que són, al nostre entendre, els factors més essencials en la participació dels aconteixements que avui deplorem.

PRIMER: Tothom està convençut que l'abolició de la pena capital a Espanya ha sigut funesta, en el sentit de la repercusió que ha tingut en el nombre d'atemptats personals a mà armada, immediatament de promulgada. Això no vol dir que els que ho considerem sota aquest punt de mira, estem assadegats de sang i d'esperit de venjança. Molt al revés; Jesucrist ens ensenya que amb ample esperit de caritat, els cristians tenim el deure de perdonar als nostres ofensors per gran que sigui el greuge que d'ells hem rebut i atenint-nos a la seva doctrina santa, seriem els primers de demanar clemència per a tots els condemnats a mort.

Però cal tenir en compte que la vigència de

la pena capital en els nostres codis, fins ara havia constituït un frè contra les malèvoles intencions dels criminals i en tenim bona prova amb el que succeí a Espanya mateix, no fa molts anys. A França, república de quina essència democràtica ningú pot dubtar-ne, la última pena hi està en tot el seu vigor, amb resultats ben notables sobre la criminalitat general d'aquell país.

SECON: Encara són frescos a la memòria de tothom, els mitjans de propaganda empleats per les esquerres de tot Espanya i d'una manera especial per les de Catalunya, per aconseguir el triomf en les eleccions de Diputats a Corts per les Constituents.

En nom de la sacrosanta llibertat es prohibí la radiació dels mítings electorals organitzats per les dretes, autoritzant-se només els de les esquerres, en els quals les idees disolvents i les prediques contra l'Església, la família i el dret de propietat, bases fonamentals de la societat civilitzada, eren rabiosament aplaudides per l'auditori.

El resultat d'aquelles funestes predicacions ja l'hem anat veient, en una o altra forma, en totes les regions espanyoles.

I TERCER. Està tan arrelat en nosaltres el sentiment de llibertat i és tant l'abús que es fa d'aquesta paraula, que tot el poble espanyol avui està malalt d'una indigestió de llibertat. En nom de la llibertat de premsa s'autoritza tota mena de propaganda extremista. Per la llibertat d'associació es tolera el funcionament de sectes i organismes que evidentment estan fora de la llei. En una paraula, prodigant menys llibertat i més bastó, el govern de Madrid s'hauria estalviat alguns feixucs dels molts que els hi han amargat les hores.

No temin els nostres governants que cap moviment monàrquic pugui fer trontollar el pedestal de la República; cerquin el cerc rosegador del nou règim entre els elements extremistes que aquests dies han tacat ignominiosament de sang els carrers de tantes poblacions espanyoles.

NOVETATS
d'hivern
en
trajo i abrics
Major, 11
Banyoles

PALMADA

SASTRE

Un apòstol de la joventut obrera

Fa alguns dies es trobava a Catalunya l'eminent sociòleg i apòstol de les joventuts obreres-belgues Monsenyor Cardijn.

Certament que la seva personalitat i ensem la seva obra deuen ésser ja conegudes per tots vosaltres, amics lectors, majorment en aquests dies en què tota la premsa catalana, sense excepció de tendències ideològiques, s'ha fet ressó de la seva estada entre nosaltres i en concret de les dues conferències que va donar a Barcelona en el local de la Federació de Joves Cristians de Catalunya.

De totes maneres no hi serà de més que recordem breument la seva història i particularment el desenvolupament de l'obra que, amb la seva empena, va fundar i dirigeix encara.

Josèp Cardijn és el fundador de la J. O. C. belga, (*Joventut Obrera Cristiana*), una de les organitzacions més gegantines d'Europa i la més gegantina de Bèlgica.

Fill de pobres treballadors, i ell mateix dependent de comerç abans d'ingressar al clergat, havia viscut una vida modesta compartint amb els seus totes les vicissituds.

Acabats els seus estudis de sacerdot, fou nomenat vicari d'un suburbi. Allí, en aquella barriada humil va passar-se dotze anys formant un petit nucli de xicots obrers, voltat de la indiferència benigne d'alguns i de la befa dels altres que al contemplar la seva tasca el prenien per un pertorbat. Però, heus ací, que al cap d'aquells dotze anys, en 1924,—davant l'opinió dels seus companys que deien que amb la classe obrera no hi havia res a fer, car tot estava perdut—, Mr. Cardijn llança per tot Bèlgica una proclama iniciant la Joventut Obrera Cristiana. El primer any,—diu ell,—es varen formar 400 grups, i avui passen de 2 000.

Aquests darrers anys hem vist com aquest moviment ha anat extenent-se i fortificant-se i enardint-se, adquirint vigor i vitalitat amb el control assenyadíssim d'aquest home coratjós, pedagog eminent que a cada paraula i a cada gest, enèrgic i precís, us sacseja profundament els àmbits del vostre ésser, vessant el seu dinamisme damunt la massa amb aquell amor a l'humil per quin ell va jurar treballar amb totes les seves energies i matar-se per defensar les

seves reivindicacions.

Avui veiem la seva obra que ha assolit una difusió tan enorme que ha desbordat de la petita nació belga, esdevinguent ràpidament una força europea. Actualment el nombre de jocsistes enrolats en ella, és de 205.000. A Bèlgica solament, compta amb 80.000 inscrits. La J. O. C. ha estat implantada a França, Holanda, Polònia, Canadà, etc. i en molts llocs amb una virrior tan formidable que a Bèlgica ha anorreat el socialisme que allí té una força considerable, assolint influències governamentals.

Avui la J. O. C. s'alça gloriosa per a combatre les tesis comunistes i anarquistes i portar la joventut al Crist Obrer.

A Catalunya, una organització, la Federació de Joves Cristians, s'ha fet el deure d'organitzar aquestes masses, amb la plena convicció de reeixir i veure cristal·litzats aquests desitjos. És precís que actuem fermament en aquest sentit car la joventut obrera és la que ha de fer factible el resorgiment complet i totalitari de l'espiritualitat del nostre poble.

Enfront del materialisme negatiu del comunisme anàrquic que pretèn anihilar tot sentiment religiós i tot sentiment de pàtria, nosaltres hi oposarem la nostra fe ferrenya i l'esperit cristià, incommovible, que és panyora de civilització i alhora de patriotisme.

Mireu el trist espectacle del món. Si bé us hi fixeu veureu el desgavell social més gran i més espordidor que jamai han vist els segles; això cal que ens fassi pensar i comprendre la responsabilitat que gravita damunt nostre. L'Abbé Cardijn ens ha senyalat ja la pauta quan ens ha dit últimament: *Els dos pols seran Roma i Moscou. Lluitaran l'Acció Catòlica i el Comunisme. Qui guanyarà? A Bèlgica guanyarem nosaltres; us en responc.*

Vosaltres encara hi sou a temps; feu l'Acció Catòlica tal com la vol el Sant Pare. Encara hi sou a temps; lluiteu i guanyarem!»

Joventut Obrera de Banyoles: La nostra tasca està sintetitzada en aquestes paraules de l'il·lustre sociòleg que ens ha vingut a alligonar. Ni el glavi occidor podrà arrencar-nos el Crist vivent que batega dins el nostre cor d'obrer. El que han fet els germans belgues, ho hem de fer, ho farem els obrers catalans.

Josep Congost Peradalta

Advocat

Ha traslladat el seu despatx al carrer de la Força, 6, segon. GIRONA.

El meu carrer

Totes les boniques
són al meu carrer
(Cançó popular infantil)

Vora l'Església
jo sé un carrer
que'n reb l'aroma
de l'encenser,
quan les campanes
toquen a morts,
volen per l'aire
sospirs i plors;
mes si repiquen
en jorn festiu,
tot vessa joia,
canta i somriu.
Pareu l'orella
que us contaré
totes les gràcies
del meu carrer.

No'n veureu d'altre
tan aixerit:
curtet i recte;
sempre polit.
Com que presenta
fina pendent,
l'aigua de pluja
marxa furient.
Poden venir-ne
d'inundacions
i greus tempestes

de llamps i trons,
que amb molta calma
m'ho miraré
darrera els vidres
del meu carrer.

Les aurenetes
quan ve l'estiu,
a les façanes
fan el seu niu
i cada dia,
primer que el sol,
elles s'aixequen
llençant-se al vol.
Les dues guatlles
del meu terrat,
ja a punta d'alba
fan «blat-segat»
i quan el dia
ve molt rialler
mil aus reflen
pel meu carrer.

Aquest bell barri
té tal encís,
que el que hi sojorna
s'hi sent feliç;
tot ell és calma,

tot és quietud
i ningú'n torba
la solitud.
Entre el veïnatge
no hi ha enemics,
ni es tenen lluites,
dols ni fatics.
En cap més banda
no es viu tan bé
com al recinte
del meu carrer.

Es de Banyoles
lo més joliu:
l'hivern hi és plàcid,
fresquet l'estiu;
de nois i noies
hi ha bell estol;
les aus hi canten;
hi riu el sol;
no hi ha al món aire
més transparent.
Per això canto
jo en tot moment,
i mentres visqui
sols cantaré
la sal i gràcia
del meu carrer.

K. I.

HOTEL FLORA

Premiat en el V. Concurs d'Hotels, amb Medalla de Plata de la Societat Atracció de Forasters i Placa del A. C. de Catalunya.
GRAN CONFORT. :: Espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda. :: Quarto de Bany. :: Taxis per a excursions. :: (Garatge).

Plaça Turers

Telèfon núm. 24

Banyoles

Potítiques:

Ha deixat de publicar-se el periòdic «La Ciutat d'Olot»; portantveu del Partit Catalanista Republicà.

En el seu article de comiat, firmat per tota

la redacció, diu que suspèn la seva publicació perquè els resultats electorals han senyalat clarament l'Esquerra Republicana i Lliga Regionalista per portar l'orientació política d'aquella ciutat i per tant, la seva posició, exercint una tasca fiscalitzadora, equivaldria a fer el joc, adés a un partit, adés a l'altre.

qui no la té, no té el dret. Tot lo demás està mancat de realitat i cessa des del moment que l'individu no ho reconeix. Aquest té dret de negar tot lo que no sigui ell mateix i combatre-ho fins on arribi la seva força. L'obrer que's cregui explotat no li cal sinó pendre el que li convingui, si per a això té força. La Societat serà substituïda per la *Unió dels egoïstes*, en la qual solament ha de cercar-s'hi l'augment de satisfaccions personals i individuals, puix l'*Unió* esmentada serà un instrument per a l'individu, qui podrà abandonar-la des del moment que amb això hi trobi major avantatge, ja que cada home sols ha de dir al seu semblant: «No reconec ni respecto res en tu; solament vull servir-me de tu» (1)

Aquesta espantosa doctrina, que desconeix la societat com un fet natural i necessari per a l'home i que mena a la lluita de tots i de cada un contra tots i cada un, ha inspirat l'exaltació de l'individu en l'anarquisme. No obstant, pocs són els anarquistes que l'accepten íntegrament, com Juli Grave; la major part la suavitzen inspirant-se en Proudhon (2).

(1) Der Einzige und sein Eingenthum, 1844.—(2) Dicc. Espasa, Comuncòmo.

MAGATZEM DE MOBLES

JOAQUIM SARQUELLA

Preus Econòmics.

Especialitat amb els d'encàrrec.

Carrer Canal, 17

Banyoles

Círcol de Catòlics

Curset de Religió

Dimarts, 24 de gener.—Llicó 11: «Sota el guiatge de la Fe. Déu. (continuació) Déu Creador del món. Els dies de la Creació. Opinions dels savis. És molt vell el món? Déu podia crear un

món millor? Déu, Creador de l'home. La caiguda de l'home, les seves conseqüències, el seu remei.»

Divendres, dia 27.—Llicó 12: «Déu (continuació). Déu, felicitat temporal de l'home. La felicitat, problema cabdal de la vida. Solucions falses. Déu; l'única solució.»

Dimarts, dia 31.—Llicó 13: ULTIMA. «Déu (acabament). Déu felicitat eterna de l'home. La glorificació del cos i de l'ànima. El triomf dels elegits. La Vida eterna. Resum de totes les llicions del curset. Mots de comiat.»

A. M. D. G.

FONDA COMERÇ

Esmerat servei

a la carta i entaulat.

Carrer Dr. Isern, 2

BANYOLES

Notes informatives

Casa Ciutat

* SESSIÓ DE 19 DE GENER.—La presideix l'Alcalde Sr. Masgrau i assisteixen els Regidors Srs. Vilardell, Boixó i Gussinyé.

Sense discussió s'aproven un dictàmen de la Comissió de Foment concedint permís a en Climent Oliveras per a pintar la volta del núm. 9 de la plaça de la República i un informe de l'oficina de Sanitat desestimant una instància d'En Joan Busquets en la qual sol·licita tirar aigües residuals al rec de can Hort.

Noticiari Local

* ANIVERSARI.—Dilluns passat va celebrar-se en l'Església parroquial un aniversari en sufragi de l'ànima de Na Margarida Oliveras, mare del nostre particular amic en Tomàs Vidal. Fou molt concorregut de fidels.

Ràdio Telefunken...?

Per encàrrecs i demostracions: Geroni Viñas.

MOVIMENT DE POBLACIÓ.—Segons dades facilitades pel Registre Civil d'aquesta ciutat, el moviment demagògic durant l'any 1932 a Banyoles, ha sigut el següent:

Naixements: Nois 56, noies 65.—Total 121.

Defuncions: Homes 44, dones 52.—Total 96. (D'aquestes sols 52 són fills de Banyoles).

Matrimonis: Entre solters 61, entre vidus 2, entre vidu i soltera 2, entre solter i vídua 0. Total 65. (Tots els matrimonis han sigut eclesiàstics).

Caçadors!

Compreu les escopetes, objectes de caça i les municions a la casa

Jaume Saguer

de

Banyoles

Carrer de la Plaça República, 47.

Que és la que ven més barato de Catalunya i estalviareu moltes pessetes. Gran assortit d'articles de ferreteria, objectes de cuina, pisa, cristall, etc. etc. a preus molt reduïts.

* **ACCIÓ FEMENINA «LA MARGARIDA».**—Ha quedat legalment constituïda a n'aquesta l'associació «Acció femenina La Margarida» la finalitat de la qual, serà el millorament de les aptituds professionals i culturals de les associades i el foment de les bones costums, per a que practicant-les en el si de les seves famílies les infun-

deixin en les seves relacions i en els seus contactes amb els seus ciutadans.

Aquesta associació practicarà les virtuts cristianes en general en bé del pròxim i particularment dels irradicalistes ja que aquesta associació admet íntegrament el seu programa.

Deure de les associades a «Acció femenina La Margarida» és el de prendre part activa en l'organització dels actes religiosos i de propaganda social, cultura religiosa, etc.

També deuran prendre part activa en l'obra de beneficència, confeccionant sempre que els hi sigui possible robes per els pobres recollint per a aquesta finalitat quants donatius els hi siguin oferts. No podran admetre'n cap que el seu origen no sigui del tot cristià.

Dintre breus dies serà llençat a l'opinió pública un manifest exposant el programa d'«Acció femenina La Margarida» i les tasques a realitzar.

Dolors Amell de Torrent

Cirurgiana-Lllista

Ronda Ferràn Puig, tercer, segona, GIRONA

Visita a Banyoles

Tots els dimecres: Plaça República, núm. 7. (Esparteria). PREUS MODICS.

* **REUNIÓ GENERAL.**—Pel dia 2 del pròxim mes de febrer, està convocada pel «Foment de la Sardana», la reunió general reglamentària la qual es celebrarà en la Sala de ball de l'Ideal Bar, a dos quarts de 12 del matí.

* **FUTBOL.**—El partit de futbol que el F. C. Banyoles jugà a la ciutat d'Olot amb l'equip titular, el perdé amb el resultat de 2 gols a 1. L'actuació de l'àrbitre fou molt deficient, perjudicant en gran manera a l'equip banyolí.

Funerària "La Bañolense"

Carrer Santa Maria, 12

Sempre la més econòmica. - Disposa d'un extens assortit de tota classe d'objectes funeraris, com també, personal d'absoluta confiança per a vestir difunts, tant Homes com Dones.

Per encàrrecs: MARTIRIA FIGUERAS i ANTONI FONT.

* **FESTA TÍPICA** — Amb la solemnitat acostumada, el dia 17 de l'actual la Societat de Sant Antoni Abad celebrà la tradicional festa a honor del seu Sant Patró. Tant les funcions religioses com les sardanes que es ballaren a la Plaça fóren molt concorregudes. A l'acte de la benedicció hi concorregué molt més bestiar que l'any passat, contribuint-hi l'esplendidesa d'aquell dia i a haver sigut *abanderat* el nostre amic En Sebastià Soler, a qui felicitem.

* Ens plau copiar del «Diari de Sessions», del Congrés, un fragment del discurs pronunciat per el nostre diputat Sr. Estelrich, en el debat de totalitat sobre el pressupost d'Instrucció pública, en la sessió del dia 21 de Desembre propassat. Diu així:

RELIGIÓ, PASSIÓ I CULTURA

«Para concluir, permítame el Sr. Presidente y los Sres. Diputados que signifique mi extrañeza, casi mi estupor por haber oído todavía en

esta Cámara ciertas ideas y conceptos peregrinos sobre la cultura como monopolio absoluto del Estado. Parece que hay aún quien no crea que no existe nada tan opuesto a la burocracia como el espíritu; que en cuestiones del alma y de creación de cosas espirituales lo más necesario e imprescindible es la libertad, y el Estado lo que debe hacer en todo caso es garantizar a los ciudadanos esa libertad interior y exterior. Parece asimismo que se pretenda ignorar que la cultura no es ese concepto racionalista, sin valor de sentimiento que—así lo entendí yo—utilizó el Sr. Pareja ayer. ¿Cómo puede dejarse entender que la religión no sea una parte esencial de la cultura? El hecho, la idea y los sentimientos religiosos son tal vez lo más hondo de la cultura del alma de cada cual. Y es cultura también, aunque se dedujese lo contrario de su condena de la pasión, Sr. Pareja, esa misma pasión que aquí nos lanza a los unos contra los otros.»

Comunicat del Servei Meteorològic de Banyoles

Dia	TEMPERATURES EXTREMES				A LES 8 DEL MATÍ				PLUJA Litres per m. 2	HISTORIAL DEL DIA I ANOTACIONS PARTICULARS
	Màxima	Mínima	Promig	Oscilació	T. sec	T. humit	Baròmetre	PLUJA		
7	15'3	2	8'65	13'3	4	2'4	775		Glaçada. Serè. Nit molt nuvolós.	
8	15'4	3'1	9'25	12'3	3'8	3	776		Petita rosada. Matí serè. Tarda i nit cobert	
9	14'8	2'9	8'85	11'9	8	6	773		Cobert. Nit serè amb vent calurós del N.	
10	18'2	6	12'1	12'2	10'8	5'6	776		Serè. Vent fort del N. Nit calma.	
11	13'2	1	7'1	12'2	1'2	0'2	768		Glaçada. Serè. Vent del N. E. Nit Serè.	
12	9'6	1	5'3	8'6	1'4	0'8	762		Glaçada. Nuvolós. Vent fort del N. E.	
13	11	2	4'5	13	0	1'8	763		Glaçada molt forta. Serè dia i nit.	
14	10	1	4'5	11	0'2	0'5	763		Glaçada molt forta. Serè. Tarda. cobert.	
15	8'8	2	3'4	10'8	1	1'8	762		Glaçada forta. Serè. T. i nit. nuvolós.	
16	6	1'2	2'4	7'2	2'4	0'8	756		Glaçada forta. Cobert.	
17	10	1'1	4'5	11'1	0	0'5	756		Glaçada molt forta. Variable. Nit pluja.	
18	10'8	0'1	5'4	10'9	3	2'5	750	8'4	Fora glaçada. Cobert tot el dia.	
19	12'1	0	6	12'1	0'7	0'4	760		Glaçada. Serè tot el dia i la nit.	
20	11	1	5	10	2'2	1'5	763		Glaçada. Cobert tot el dia.	
TOTAL	166'2	9'1	86'95	156'6	36'3	18'6	10703	8'4		
Promig	11'8	0'6	6'2	11'1	2'5	1'3	764'5	0'6		

OBSERVADOR;
GERMANS DE SANT GABRIEL

MARTIRIÀ SIQUÉS I FIGUERAS

Metge - Dentista

Especialitat en malalties de la Boca i Dents

Consultes { GIRONA: Rambla Alvarez, 12, primer. Tots els dies, de 10 a 1 i de 3 a 6.
BANYOLES: Porta Turers, núm. 5, primer. Sols els divendres, de 10 a 4.

Xocolates

Casa fundada l'any 1800. - La més vella
d'Espanya. - ¡131 anys d'èxit creixent!

Xocolates de tipus familiars. purs, amb ametlla, amb llet, gust francès, fundents, en polvo, etc. des de 1'50 a 5 ptes. els 400 grs.

Fàbriques a Barcelona i Banyoles.

Transports Elèctrics Inter-Urbans, S. A.

Servei de Passagers

Horari

LÍNIA DE BANYOLES A GIRONA.

Sortides de Banyoles: 5, 7'30, 9, 10, 14, 16 i 18. Sortides de Girona: 9'15, 11'45, 15'15, 16'45, 18 i 20'45.

LÍNIA DE BANYOLES A OLOT. Sortides de Banyoles (per Besalú): 7'45, 12, 16 i 19. Sortides d'Olot (per Besalú): 3, 7'30, 12, 15'30. Sortides de Banyoles (per Mieres): 16'30. Sortides d'Olot (per Mieres): 7'15.

LÍNIA D'OLOT A FIGUERES. Sortides d'Olot: 7'15, 12 i 15'30. Sortides de Figueres: 7'30, 11'30 i 15'30.

LÍNIA DE BANYOLES A FIGUERES.

Sortides de Banyoles: 7'30, 12, 16. Sortides de Figueres: 7'30, 11'30 i 15'30.

LÍNIA DE GIRONA A STA. COLOMA DE FARNES. Sortides de Girona: 12 i 18. Sortides de Sta. Coloma: 8 i 15.

LÍNIA DE BANYOLES A LA BISBAL. (Mercat): Sortida de Banyoles: Els divendres a les 6. Sortida de La Bisbal: Els divendres a les 16.

NOTA: Els dies de mercat a Olot, Girona i Figueres hi han cotxes extraordinaris a les 6 matí, i els d'Olot i Figueres que ordinàriament surten a les 7'45 i 7'30, els dies de mercat tenen fixada la sortida a les 7.